

Prenumerata:

W Warszawie: rocznie rs. 6, półrocznie rs. 3, kwartalnie rs. 1 kop. 50, miesięcznie kop. 50.
Dodatek na koszt administracyjnego wydania porannego miesięcznie kop. 10.

Za dwukrotne odnośnienie do domu dopłata prócz powyższego dodatku miesięcznie kop. 10.

Na prowincji i w Cesarstwie z jednorazową przesyłką: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25.

Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 20.

Numer pojedynczy wydania porannego k. 3, wieczornego k. 5.

KURJER WARSZAWSKI.

Wydanie poranne.

ROK SZESZĆDZIESIĄTY TRZECI.

Rękopisów nadsyłanych do redakcji nie zwraca się.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godz. 8-tej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godz. 10-ej rano do 1-ej w południe.

Ogłoszenia:

Reklamy: za jeden wiersz pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.—Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.—Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.—Małe ogłoszenia: jeden wiersz pierwszy raz 2 kop., każdy następny raz 1 1/2 kop.
Przewodnik adresowy: za wiersz rocznie rs. 30.—Z wstępnym „Reklam” i „Nekrolog” ogłoszenia podawane być winny dnia poprzedniego, mianowicie do wydania porannego najpóźniej do godz. 2-ej w południe, a do wieczornego do godz. 8-ej wieczorem

KALENDARZ

[Na dzień 7-my kwietnia (sobotę): św. Epifanjsza Biskupa.]

Odczyty: Na rzecz budowy gmachu dla Towarzystwa zachęty sztuk pięknych, prof. Wojciech Gerson: „O Rafaelu Sanzio”. (Godz. 5-ta po południu, salon Ungra.)—Na rzecz kasy imienia dra Mianowskiego, p. Napoleon Milicer „Żelazo w przyrodzie ziemskiej”. (Godzina 7-ma po południu, sala ratuszowa).

Widowiska: Teatr wielki: „Robert djabel”.—Teatr rozmaitości: „Cudoziemiec”.—Teatr mały: „Rodzina Furjósów”. (Godz. 7 i pół wieczorem.)

Wiadomości polityczne.

Podwyższenie cła od drzewa, wprowadzającego do Niemiec, głównie—jak wiadomo—z Rosji i Austrii, nie rychło przyjdzie do skutku. Onegdaj parlament niemiecki zaledwo większością jednego głosu przekazał komisji projekt rządowy pomimo energicznej obrony ministra Luciusa i dyrektora lasów państwowych, Dankelmana. Gdyby nie ten „jednoglósny” wybawiciel, rząd obaczyłby się, prędzej niż przypuszczał, na stypie pogrzebowej swojego projektu. Koalicja narodowo-liberalnych z postępowcami, w których imieniu przemawiał poseł Rickert, oświadcza się bezwzględnie przeciw podwyższeniu cła od drzewa, widząc w tym projekcie nowy objaw ekonomicznego wsteczniactwa. Gdyby nawet wotum komisji przyjazne okazało się dla życzeń ks. Bismarcka, widoki przejścia w izbie są nader problematyczne, jeżeli część narodowo-liberalnej frakcji nie odłączy się w stanowczej chwili od kolegów. Są ku temu wskazówki...

D. 2 b. m. nastąpiło w Bernie otwarcie wielkiego zgromadzenia związkowego, które między innymi o rzeź ma zniesienie banicji na ks. Mermilloda, nowego biskupa lozańsko-gewewskiego. Jest nadzieja, iż zgromadzenie odwoła dekret wygnania, władzom kantonalnemu wszakże Freiburga, Genewy, Lozanny i Neuenburga pozostawi prawo uznania ks. Mermilloda biskupem wskazanej diecezji.

Korespondent belgradzki *Norddeutsche Allg. Ztg* otrzymał zapewnienie od serbskiego ministra oświaty i wyznań, Nowakowicza, iż biskupi, którzyby nie zdecydowali się uznać wybranego w d. 1 b. m. przez synod metropolity Mraowicza, zostaną złożeni z urzędu, jako wykraczający przeciw ustawom państwa. Nowy metropolita serbski udał się już do Karłowic, gdzie w dniu dzisiejszym otrzymał konsekrację biskupią z rąk patriarchy serbów węgierskich Angyelicza. Rząd austriacki upoważnił patriarchę do wykonania tej czynności, na której podjęcie zgodzili się również inni biskupi węgierscy obrz. wsch.

Proces morderców irlandzkich przed sądem przysięgłych w Dublinie rozpoczął się d. 10 b. m. i potrwa zapewne przez cztery tygodnie. Pierwszy stan przed trybunałem Józef Brady. W razie gdyby sędziowie przysięgli nie mogli zgodzić się na wydanie wyroku, prokurator zażąda przeniesienia procesu do Belfastu. Rząd spodziewa się ważnych odkryć w toku rozpraw, a zwłaszcza odpowiedzi na pytanie, kto złożył fundusze w ręce morderców na krwawe ich egzekucje?

D. 26 b. m. zgromadzi się w Filadelfji kongres fenistów. Parnell udaje się na jego obrady. Zawre tam gorąca walka pomiędzy stronnictwem dynamitu a żywiołami umiarkowanymi, które brzydzą się mordem podstępny, chociażby w służbie idei. *Daily News* zapowiadają, że Patrik Egan i Sheridan wniosą rezolucję, uznającą dynamit za uprawniony oręż w walce o wyjarznięcie Irlandji. Co powie na to Parnell, którego przyjaciółmi i współpracownikami w lidze rolnej byli Egan i Sheridan?

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Niedogodność. Niedawnymi czasy tutejszy miejski zjazd sędziów pokoju, wbrew dotychczasowej praktyce, postanowił nie wzywać weale stron w sprawach kryminalnych, gdy przestępstwo pociąga za sobą mniejszą karę, aniżeli zamknięcie w więzi. Rozporządzenie to opiera się wprawdzie na artykule 157 ust. post. krym., głoszącego: „strony nie są wzy-

wane do rozbiegania sprawy, lecz mogą przybyć osobiście lub przez swych pełnomocników”, pomimo to praktyka taka przedstawia wiele niedogodności i w stosunkach naszych stosowaną być nie powinna. Ustawy sądowe, mówiąc o posiedzeniach zjazdowych, miały na myśli perjodyczne zjazdy, odbywające się w miastach prowincjonalnych w pewnych odstępach czasu. Odstępy te są tak znaczne, iż strona zainteresowana w procesie może z góry dokładnie poinformować się o dniu, w którym sprawa jej przyjdzie pod rozstrząśnienie i sama bacznie, aby terminu nie przepuścić. Inaczej się ma rzecz ze zjazdem w Warszawie. Sprawy są tu roztrząsane codziennie, zarówno cywilne jak i kryminalne, strona zatem interesowana w sprawie kryminalnej, nie chcąc, aby osądzono ją zaocznie, musi codziennie dowiadywać się, czy w blizkiej przyszłości sprawa jej nie jest na wokandzie. Bardziej jeszcze kłopotliwym jest położenie adwokatów, którzy mając sprawy w różnych sądach, rozrzuconych po całym mieście, nie zawsze są w możności zasięgnięcia informacji w sądzie zjazdowym o terminie spraw kar-nych swoich klientów i zagrożeni są ewentualnością, iż z powodu prostej nieświadomości, sprawy ich są-żone będą bez obrońców. A przecież zawiadomie- nie obrońcy o terminie sprawy, choćby w takowej szło o karę mniejszą, aniżeli więza, nie obarczałoby tak dalece kancelarii sądu zjazdowego, której etat niedawno został znacznie zwiększony. Pomimo za-tem prawnej zasady, na jakiej opiera się rzeczono- rozporządzenie zjazdu, grzeszy ono zbyt niemię- rymianiem się litery prawa, które przecież nie mogło z góry przewidzieć wyjątkowych okoliczności, w ja-kich działa zjazd pokojowy m. Warszawy.

— Kolej żelazna moskiewsko-brzeska w dniu 30-ym z. m. uległa takiemu zasypaniu śniegiem, iż początkowo wstrzymanym na niej został nietylko ruch towarowy, lecz i osobowy. Ponieważ olbrzymi- mierz zasp na razie usunąć niepodobna, przewo-żąc towarów do obecnej chwili nie jest uregulowa- nym i zarząd rzeczonoj drogi za terminową dostawę oddanych do przewozu towarów nie odpowiada.

13)

WOJNA SIEDMIOLETNIA.

HUMORESKA

przez

Włodęgo Skibę.

(Dokończenie.)

— Panie Drybalski — rzekła do niego bez przywitania — jakże?... jest nadzieja?...
— Eh! gdzie tam, proszę pani — odpowiedział Drybalski, po minie którego odrazu poznać było mo- żna starego wiarusa — niema nawet żadnej... obawy.

Mówił te słowa z uśmiechem, a jednakże nim ich dokończył Reni mało serce nie pękło. Żarcik le- śniczego był trochę zanadto żołnierski.

— Młodość, to lekarstwo najlepsze — mówił dalej leśniczy — wszystko przetrzyma. Za kilka tygodni śladu nie będzie. A opatrunek dałem jak trzeba... Bo to, proszę pani, znam się trochę na tem... Słu- żyło się w wojsku i było się na wojaczce, a choć to temu przeszło lat trzydzieści, człowiek nie zapom- niał tego co się nauczył... Eh! eh! pani, wojsko to dobra szkoła... Kto jej nie przeżył, żeby nie wiem co umiał, zawsze będzie mądry tylko przez pół...

Drybalski należał do kategorii starych „gadaty- wusów”. Są to ludzie arcy przyjemni ale nie zawsze. W tej chwili naprzykład jego gadanina niecierpliwi- ła bardzo prezydentównę, która wzrokiem zdawała się niespokojnie szukać czegoś po stancji.

Spostrzegł to widać nareszcie Drybalski, bo nagle przerwał swą perorę i wskazując na drzwi prowa- dzące do drugiej izby, rzekł tylko:

— Tam, tam, panienko.

Marja Teresa do tych drzwi pobiegła żywo, ale je otworzyła tak ostrożnie i cicho, jakby się lękała ko- goś przebudzić...

W izbie tej nie było nikogo. Nie zdziwiło to je- dnak pięknej Reni. Były w niej małe drzwiczki prowadzące do komory. Te jej wystarczały — po- szła ku nim i poruszyła je bardzo lekko.

Drzwi się uchyliły i ukazała przez nie głowę pani Drybalska, czerstwa jeszcze, przyjemna staruszka w dużym czepku ze szlarkami.

— Psst!...zasnął — rzekła.

Ostrzeżenie było zbyt ciche. Prezydentówna i bez niego tłumila w sobie oddech, żeby nie zrobił naj- mniejszego szmeru.

Wzrokiem raczej niż ustami zapytała leśniczyni, czy może wejść.

Pani Drybalska odpowiedziała potakującym ski- nieniem.

W komorze postawione było łóżko, a na łóżku leżał Fryderyk. Głowę miał przewiazaną, twarz bladą. Prawa ręka obandażowana leżała na kol- drze.

Był ranny. Wskutek jakiej przygody?... Nie pyta- ła się o to piękna Reni, nie bądźmy i my od niej ciekawsi....

W komorze światło było przyćmione, a pocho- dziło tylko od lampki palącej się nad obrazem Ma- tki Boskiej Częstochowskiej, który nad łóżkiem rannego zawieszono.

Marja Teresa długą chwilę patrzyła na chorego, potem wzniosła oczy na obraz.

Kolana ugięły się pod nią, ukłękła i sercem nie ustami odmówiła cichą, gorącą modlitwę, mo- dlił się błagalną i dziękczynną...

Gdy ją kończyła chory poruszył się, otworzył

oczy i poznawszy ją wyciągnął do niej jedyną rękę, którą mógł włożyć.

Blada twarz jego rozpromieniła się i zabarwiła, oczy trysnęły życiem.

— Ty, Marjo! — szepnął.

— Ja, drogi mój! — odpowiedziała prezydentówna — jakże się czujesz?...
— Czuję się silnym, boś ty przy mnie — odrzekł Fryderyk, niosąc do ust drobny jej rączkę — widzisz aniele, wojna nasza...

— Skończyła się...

— I Szląsk zostaje przy mnie?...
— Zająłeś go jeszcze przed wypowiedzeniem woj- ny, Fryderyku, niechże twoim będzie na zawsze, — odrzekła Marja przez łzy...

— Dlaczego płaczesz, Marjo?... — zapytał Fryde- ryk przyciągając ją do siebie.

— Ze szczęścia że cię mam i z bólesci, że cier- pisz...

— Nie płacz, Marjo — uśmiechnął się chory — to anachronizm... Imienniczka twoja płakała także, ale do stułetniej rocznicy jej lez historycznych daleko...

Żartował, żartował nawet w tej chwili, był to je- dnakże żart, który już nie raził Marji... Owszem był on dla niej dowodem tej mężkiej siły i tej po- gody ducha, jaką pragnęła zawsze znaleźć w swo- im wybrańcu...

Tak się skończyła wojna siedmioletnia. Dlaczego ostateczne, wieczyste przymierze między Frydery- kiem i Marją Teresą nie zostało zawarte wkrótce

lecz dopiero w kilkanaście miesięcy później i nie w miasteczku S. lecz w jedynym kościele katolickim w Lipsku, tego już nie objawia historia, więc i my także objawiać nie będziemy się starali.

KONIEC

— **Dom dla inwalidów kolejowych** zostanie otwarty w jesieni roku bieżącego. Dom ten, jak wiadomo, mieścić się będzie na Bielanych a znajdują w nim przytułek osoby, które w służbie kolejowej straciły zdrowie, uległy kalectwu, lub też z powodu podeszłego wieku nie są zdolne do pracy. Z przytułku takiego korzystać będą tylko niżsi oficerowie kolejni.

— **Ruch zbożowy.** W ciągu marca przewieziono drogą żelazną warszawsko-wiedeńską i warszawsko-bydgoską dostarczonego z Cesarstwa i Królestwa zboża w ilościach następujących: pszenicy p. 9,808, żyta p. 102,778, owsa p. 16,507, grochu p. 1,820, gryki p. 11,119, kaszy jaglanej p. 14,662, kaszy gryczanej p. 1,210, siemienia lnianego p. 14,992, rzepaku p. 610, maki żytniej p. 3,052, maki pszennej p. 3,642, ryżu p. 1,829.

— **Zjazd.** Naczelny lekarz dróg żelaznych warszawsko-wiedeńskiej i warszawsko-bydgoskiej, Sliwicki, rozesłał okólnik do wszystkich lekarzy służących na tych drogach pełniących, zapraszający ich na zjazd do Warszawy w maju roku bież. odbyć się mający.

— **Rekonstrukcja telegrafów.** Na drogach żelaznych warszawsko-wiedeńskiej i bydgoskiej prowadzi się już roboty rekonstrukcyjne, jako to znoszenie słupów starych, ustawianie nowych i przeciąganie drutów. Robotami temi kieruje naczelnik telegrafów Maszadro.

— **Magistrat m. Warszawy** wydaje corocznie cennik materiałów budowlanych, narzędzi i robocizny. Celem sporządzenia takiego wykazu i na rok bieżący wyznaczona została osobna komisja, złożona z wszystkich techników miejskich, do której zaproszono następujących właścicieli fabryk i przedsiębiorców robot: pp. Grantzowa, Mizerskiego, Bruna, Bevensee, Czornowskiego, Jacobiego, Tworowskiego, Idzkowskiego, Boskiego, Jaegera i Lawendla. Pierwsze posiedzenie tej komisji odbędzie się w dniu 11-ym kwietnia, o godzinie 12-iej w południe.

— **Komisje konkursowe.** Podawaliśmy przed kilkoma dniami listę osób zaproszonych do składu komisji konkursowej, mającej zająć się wyborem projektu na rozbudowę kościoła św. Aleksandra. Obecnie dowiadujemy się, iż z pewnych umotywowanych powodów udziału w pracach konkursowych odmówili: pp. Władysław Hirszel, Alfons Sokolnicki, Bronisław Zochowski, Witold Lanci, Józef Dziekoński, Konstanty Wojciechowski, Władysław Marconi i Edward Goldberg. W miejsce więc wyżej wymienionych osób zaproszono zaraz pp. budowniczych: Marcellego Berenta, Zygmunta Rozpędowskiego, Antoniego Jabłońskiego, Anzelma Krysińskiego, Adolfa Wernera, Józefa Hussa, Adolfa Loevego (starszego), Artura Goebela i Edwarda Lilpopa.

— **Rozbiórka starego teatru** coraz szybciej postępuje. Nad sceną i widownią znikły już więzania dachu, z bocznych zaś pawilonów wylamywane są mury. Właściciel tej nieruchomości zamierza zachować piękne grube mury głównego korpusu i rozszerzwszy na wpół zamurowane okna przerobić gmach cały na mieszkanie prywatne. Nizkie parterowe pawilony, mieszczące w sobie sklepy od strony placu Krasińskich, będą dopiero rozebrane około św. Jana, z chwilą expiracji kontraktów najmu z właścicielami sklepów. Warto przy tej sposobności uregulować prawą stronę placu Krasińskich obecnie nie zbyt estetycznego.

— **Ulica Trębacka** zaczyna się już na serio porządkować, jest więc nadzieja, iż niedługo znowu będziemy potrzebowali ów szpetny widok, jaki stanowią nierozbrane do reszty rudery przy rogu Krakowskiego - Przedmieścia. Odbudowanie narożnika nastąpi wkrótce, ku czemu już od wczoraj zaczęto czynić przygotowania, a mianowicie wyznaczono plac na skład materiałów budowlanych i przystąpiono do oparkania takowego.

— **Z ogrodu Saskiego.** Dowiadujemy się, iż celem usunięcia wilgoci z „letniego salonu Warszawy” i odprowadzania gromadzących się po każdym deszczu wód, zwłaszcza zaś w głównej alei ogrodu, będą tam od razu odcieczone, a wody odprowadzane będą rurami do kanału. Długość rur wynosić ma 700 stóp bieżących.

— **Ukrócenie nadużycia.** Według obowiązującego prawa, wszelkiego rodzaju szynki, bawaryj oraz sale taneczne winny się znajdować od kościołów, szkół, więzień i koszar w odległości przynajmniej 40-u sążni. Przepis ten, o słuszności którego chyba nikt nie wątpi, nie był dotychczas należycie wykonywany. Otóż dla zapobieżenia temu nadużyciu ma być wkrótce wyznaczona komisja, której zadaniem będzie sprawdzić wymiary odległości szynków, bawaryj i sal tanecznych od kościołów, szkół, koszar i więzień. Nie odpowiadające wymaganiom warunkom lokale

zostaną niezwłocznie zamknięte, z poleceniem przeniesienia do innych dalszych domów.

— **Otwarcie szpitala.** Szpital „zapasowy” w byłym ogrodzie Ohma za rogatkami wolskimi, o którym tylokrotnie wspominaliśmy, otwarty zostanie w pierwszych dniach maja r. b. Przyjmowani będą chorzy z wszelkimi chorobami.

— **Kwestja felcerów.** Z rozporządzenia Głównego naczelnika kraju utworzony został komitet mający zająć się kwestją felcerską u nas, oraz ewentualną przemianą szkoły felcerów cywilnych. Do komisji tej, jak donosi *Medycyna*, wezwano inspektora szpitali cywilnych (jako przewodniczącego) dalej drów Kinderfreunda, Nowakowskiego, Kobyłańskiego i Langwagena. Na pierwszym posiedzeniu rozbiórano sprawy ogólne, przyczem wyprawdzono na stół wiele interesujących kwestyj. Na drugie posiedzenie, mające się odbyć w dniu dzisiejszym postanowiono zaprosić szersze koło lekarzy.

— **Odczyt.** Dziś o godzinie 5-iej po południu, w salonie artystycznym Ungra, odbędzie się drugi wykład „O Rafaelu”, mianowicie o jego artystycznej działalności. Mówi Wojciech Gerson.

— **Wyjazd Andriollego.** Otrzymujemy wiadomość, że Andriolli przenosi się do Paryża na pewien czas przynajmniej. Otrzymał on tam mnóstwo obstarunków głównie od znanego wydawcy Didota. Wymieniamy główniejsze: „Cyd” Kornela, na 200-letni obchód śmierci znakomitego tragika, który ma nastąpić za 18-cie miesięcy. „Roland pod Roncevaux”, pieśń ilustrowana. „Ostatni z Mohikanów”, znana ogólnie nader zajmująca powieść Fenimora Coopera. Oprócz tego *Graphic* londyński poczynił u Andriollego wiele bardzo zamówień, a przytem firma londyńska Colpin Peters obstarowała u niego kartony do „Hamleta.” Tych obstarunków starczy na kilka lat. Wprawdzie nie cały swój czas Andriolli poświęci obczyźnie, co rok bowiem zjeżdżać będzie na kilka miesięcy do nas, zawsze jednak szkoda utalentowanego rysownika, który piśmem naszym ilustrowanym tak wiele przysparzał ożywienia.

— **Towarzystwo wioślarskie.** Słyszeliśmy, iż wkrótce zwołane być ma nadzwyczajne walne zgromadzenie członków Towarzystwa wioślarskiego. Celem zebrania jest uregulowanie wielu kwestyj wewnętrznych, oraz dokonania nowych wyborów do komitetu, gdyż kilku komitetowych dobrowolnie składa włożony na nich mandat, a jeden z nich smutnej pamięci J. N. R. ułotnił się, jak wiadomo, z smutnem piętrem oszustą i przeniwiercy powierzonych mu funduszy.

— **Z nad brzegów Wisły.** Teraźniejszy przybór wody nareszcie obudził z drzemki zimowej żeglę. Kilka berlinek ukazało się już pod mostem, zabiorą one leżący na bulwarze ładunek szyn i wyruszą z nim do Hamburga. Odrzecz już lat szyn żelazne, po zamianie ich na stalowe, znajdują ogromny pokup u agentów amerykańskich fabryk żelaza. Z Warszawy o tej porze corocznie wychodzi kilkadziesiąt berlinek napelnionych szynami, które kierują kanałem bydgoskim i całym systemem ładowym wód w Niemcezech do Hamburga, ztąd dalej parowce wiozą towar za Atlantyk. Parowce pasażerskie i holownice jeszcze się nie ukazały na Wiśle, oprócz rządowego szrubowca „Wisła”, stojącego przy wale praskim. W zatoce Wisły zwanej „Łachą” zimujące statki nie mogą się już pomieścić.

— **Smutne!** Jeden z urzędników kasy gubernialnej opowiadał nam, iż na stu emerytów przychodzących odbierać pensje emerytalne, połowa książeczek z kwitami znajduje się w rękach lichwiarzy, pobierających na ten dość ryzykowny zastaw nadmierne procenta. A przecież panowie emeryci mają już swoją kasę wkładowo-zaliczkową...

— **Najpewniejszy list.** Prenumerator nasz z ulicy Pawiej z pod nr 41-go w ciągu miesięcznej nieobecności pisał do żony trzy listy. Naturalnie żaden z nich nie doszedł, dom bowiem *questionis* leży daleko. Wylekciona kobieta pojechała sama na prowincję, celem dowiedzenia się o zdrowiu męża. Niech to będzie na zdrowie naszym listonoszom!

— **Po dwudziestu latach.** Znali się kiedyś za młodu, przyjaźń łączyła ich ścisła—rozłączyły ich wreszcie burzliwe życia przysgoły. On oparł się aż hen gdzieś na dalekim wschodzie — ją rzuciła dola na zachód, również daleko od stron rodzinnych. Tak dalecy od siebie przeżyli długich lat dwadzieścia. Ona wróciła do swoich, zamieszkała znowu... w pocziwej Warszawie, a niebawem ucieszyła się wieścią, że i on wraca w domowe progi. W dniu oznaczonym jego przybycia jedzie tedy na dworzec kolei, aby pierwsza powitać dawnego przyjaciela. W tłumie tłoczącym się na peronie spostrzega i tę i ową twarz zda się znajomą, lecz ręczyć nie może że to „on,” bo zmienił się musiał przez lat tyle a nie

zawiadomił jej po czymby go poznać miała! Sądzi wreszcie, iż na dzień oznaczony przybyć nie mógł i wraca do domu—tramwajem. W tramwaju zabiera naprzeciwko niej miejsce jakiś mężczyzna widocznie co tylko pociągami przybyły, bo zdrożony i z kufierkiem w ręku. On zwraca na siebie jej szczególniejszą uwagę—jej on też przygląda się bacznie rązy kilka. Wsiadają jednocześnie oboje... idą tą samą ulicą... do jednego zbliżają się domu... u jednych drzwi stają oboje i... poznają się. Więc to ty?... jednocześnie z jej i jego ust wyrzywa się wykrzyknik. Poznać jedno drugiego nie mogli... po dwudziestu latach!

— **Przeciw nudom...** W pewnem kółku, dla zaślonecia się od szablonowej rozmowy o pogodzie, zastrzeżono, iż wszczynający ten przedmiot zapłaci rubla kary, z przeznaczeniem na pomnik Mickiewicza... Szkoda, iż umowa osiągnęła skutek, gdyż dotąd ani rubla nie zebrano. W imię dobrej sprawy życzymy towarzystwu temu, aby jaknajczęściej w jego gronie mówiono o... pogodzie!

— **Wypadki.** Na Pradze, rodzina Macieja D., majstra ciesielskiego, zagorzała wskutek zawczesnego zamknięcia blachy w piecu. Wszystkich zaszczadzonych w liczbie pięciu, zdołano uratować. W alejach Jerozolimskich Józefa G., służącego, pompując wodę, popchnięta przez stróża upadła i żelazna rura zraniła się ciężko w głowę. Na Hożej Ludwik H., wsiadając z doróżki, zawadziwszy o stopień upadł i złamał nogę.

— **Bank włościański w Kole.** Do wiadomości, jakie już dawniej podaliśmy w sprawie nowozaprojektowanego banku włościańskiego dla gubernji kaliskiej, dodać winniśmy kilka szczegółów, o jakich świeżo się dowiadujemy. Otóż bank ten ma udzielać włościanom pożyczek wyłącznie krótkoterminowych. Na pozór może się to wydać dziwnem, iż dla rolników tworzy się instytucja kredytu wekslowego, lecz po bliższem poznaniu miejscowych warunków okazuje się, iż i ta forma może być dla nich bardzo korzystną. Drobne bowiem gospodarstwa w kaliskiem stanowią bezwzględnie dodatni wyjątek od ogólnej normy, przyjętej w sądach o rolnictwie włościańskim. Tu włościanie są zamożni, zajmują większość obszaru gruntów uprawnych, rozwijają przemysł. Pewną miarę ich dobrobytu daje choćby ta okoliczność, iż w liczbie dotychczasowych akcjonariuszów banku znajdujemy obok większych właścicieli, adwokatów i obywateli miejskich jednego włościanina, pomimo że cena akcji wynosi 5,000 rs. Instytucja więc, otwierająca włościanom kredyt dogodny i łatwy, uwalnia ich jednocześnie z rąk małomiaszczekowych lichwiarzy i umożliwia zaprowadzanie melioracji w początkujących jeszcze gospodarstwach. Projekt banku dotąd ostatecznie wygotowany nie został. Szkic ustawy opracował p. L. Zaleski z Kola, inicjator banku, obecnie zaś toczą się szersze narady w Warszawie nad właściwą redakcją statutu bankowego. O dalszych losach projektu nie omieszkamy zawiadomić czytelników, obecną zaś notatkę kończymy uwagą, iż inicjatorzy mają nadzieję szybkiego urzeczywistnienia banku.

— **Z dziedziny spółek rolniczych.** Ruch na polu stowarzyszeń pośród właścicieli ziemskich na szczegól rozwija się coraz bardziej. Oto dowiadujemy się, iż w błońskim zawiązało się towarzystwo rolnicze akcyjne, celem fabrykacji mączki cukrowej. Wszystkie tego rodzaju urządzenia, powstałe w ostatnich czasach, świadczą nadto o pożądanym specjalizacji interesów spółek.

— **Na kościół!** W Proszowicach w kieleckiem odbył się niedawno teatr amatorski, celem zebrania funduszu na odbudowę miejscowej świątyni. Rezultat materialny pomyślny.

— **Rewizja.** W ubiegły piątek członkowie zarządu zawichoskiego okręgu celnego dokonali niespodziewanie rewizji towarów defraudowanych w niektórych sklepach w Lublinie. Prawie u wszystkich kupców znaleziono większe lub mniejsze partje towarów przemycanych, w kilku zaś sklepach skonfiskowano takich towarów nawet na większe sumy, gdyż na kilka tysięcy rubli...

— **Dotkliwe szkody.** Nawałnica deszczowa nawiedziła w zeszłym tygodniu miasteczko Ostrowiec, w gubernji radomskiej. Silny wicher w połączeniu z ulewным deszczem spowodował niemało szkody nietyłe w samym Ostrowcu ile w okolicy. W zakładach górniczych Nietulisko, Brody i Klimkiewiczów woda w stawach poprzerywała upusty i wystąpiła z całą gwałtownością zalewając drogi i mosty, z których dwa, jak również i grobla, zostały silnie uszkodzone. Pod wsią Krymki kilkadziesiąt sztuk bydła pędzonego przez rzeźników utonęło w rowach i na drodze wijącej się w wąwozie, który w jednej chwili zamienił się w rwący potok. We wspomnianej wsi Krymki szalejący żywioł zniszczył kilka domów mieszkalnych i zabudowań gospodarskich. Nawałnica wyrządziła również ogromne szkody na bud-

jacej się kolei i wangrodzko-dąbrowieckiej. Nasypy już zupełnie gotowe, podmulone wodą, rozpadły się i praca tysiąca ludzi w niwecz została obrócona...

— **Rabunek.** W Chęcinach niewiada złośliwcy wylamali zamek u drzwi miejscowej bóżnicy i skradli sześć świeczników.

Z pamiętnika Sary Bernhardt.

Wzmiankowaliśmy już o przygotowujących się do druku „Pamiętnikach Sary Bernhardt”.

Manuskrypt już ukończony przechodził świeżo przez ręce kronikarza *Temps*, Juliusza Claretie, który też w jednym z ostatnich numerów tego dziennika podaje zeń kilka wyjątków.

Następujący ustęp, w którym „wielka ekscentryczka” opowiada w jaki sposób zdecydowała się zostać aktorką, zdaje się być godnym powtórzenia:

„... Pewnego dnia — opowiada Donna Sol — (byłam wówczas kilkunastoletnim podlotkiem) zgromadziła się u nas rada familijna, złożona z mojej matki, ciotki, chrzestnego ojca i jeszcze jednego starego przyjaciela domu, w celu stanowczego rozstrzygnięcia kwestji, w jaki sposób dalszemi memi losami pokierować należało.

— Tedy dziecko moje — odezwał się mój ojciec chrzestny — powiedz też co myślisz robić z sobą; posagu nie masz, zatem pracować musisz na chleb i na posag.”

— Ba! — zawołała moja ciotka, przystojna i elegancka brunetka — do czegożby ona wzięć się chciała; do nieczego chyba...

Matka moja poważna, jasnowłosa, pełna wdzięku kobieta, do Madonny Rafaela podobna, ale zarazem wyzywająca napozór jak rubensowska Magdalena, nakazała ciotce milczenie. Ja stałam nieśmiała i drżąca w pośrodku tego arcopagu, słowa znaleźć nie mogąc, wzrok tylko mój nieustannie zwracał się ku wiszącemu na ścianie obrazowi, zatytułowanemu „Marzenie o szczęściu”...

Były tam, w sposób dosyć naiwny, przedstawione szczęścia przeróżne rodzaje: szczęście matczyne, zachwyt miłosny, szczęście artysty itp., w szczególności zwróciła na siebie moją uwagę postać jakiegoś młodzieńca, pracującego nad obrazem, zawieszonym przed nim na stalugach, podczas gdy jakaś kobieta, oczywiście jego kochanka, przygląda mu się zalotnie uśmiechnięta. Nagle, jakby pod wpływem wyższej jakiejś siły, oświadczyłam, że zostanę malarzką. Malarstwo wprowadziło nie było mi już podówczas obcem, pracowałam już wtedy nad rysunkiem, a nawet w pokoju, gdzie się ta scena odbywała, wisiała własna moja kopja jednego z obrazów Greuze’a.

Oświadczenie moje tymczasem niekoniecznie dobrze zostało przyjęte, szczególnie ciotka moja zanosila się od śmiechu; wskazując parasolką na mój utwór, zauważyła, iż na twarzy którejś postaci jedno oko znajduje się znacznie wyżej od drugiego. Suwając parasolką po rysunku zrobiła na nim długą szramę, co pamiętam tak mnie obeszło, iż aż pobladłam z gniewu. Stary przyjaciel domu wziął mnie w obronę, robiąc uwagę, iż szkiele ma przecież pewne zalety i że posiadanie niezaprzeczenie jaki taki zmysł artystyczny.

— Ale — zakończył — jeśli nie chcecie, to pokierujcie ją na aktorkę!

— Na aktorkę! — wykrzyknął mój ojciec chrzestny — ależ ona szpetna jak nieboskie stworzenie!

— Szpetna! — odparła moja matka, oburzając się i i powstając gwałtownie z miejsca — moja córka ma być szpetną? Pan jesteście zamądrał grzeczny: ona jest wcale ładna, tylko teraz zdziczała nieco. Spójrz pan tylko na oczy — czyż nie są przepyszne? A te złote włosy?... Niemądry jesteś, mój drogi panie...

— Jest słabowita, chorą ciągle i małego wzrostu — ciągnął dalej mój chrzestny ojciec — ubierajcie ją mądrze przynajmniej.

I podniósł moje przydługie ręce i znów je opuścił, a potem, aby dowiedzieć jak słaba jestem, potrącił mnie tak, iż istotnie się zachwiałam. Miałam pozór jakiegoś potworka, którym się nikt zająć nie chce. Pomimo to, stary przyjaciel domu obstawał przy swoim. Zapewniał, iż z czasem urosnę i zmężnieję (nie mógł przezebrać, iż właśnie chudość moja tuczyć kiedyś będzie dziennikarzy), a wreszcie zakonkludował, iż koniecznie przedstawienie mnie należy Auberowi...

P. de Girardin, który nazajutrz miał właśnie odwiedzić moją ciotkę, miał też wszystkie przedwstępne ułatwić mi formalności. Matka moja, jako cudzoziemka, pojęcia nie miała w jaki sposób oddaje się córkę do teatru; to też przy kierowaniu pierwszymi moimi krokami w nowo-ohranym zawodzie nigdy żadnego nie brała udziału. Nazajutrz przyszedł pan de Girardin i wkrótce potem zaczęłam kierować się na artystkę dramatyczną.

Jak na początek dość skromnie — czekajmy dalszego ciągu...

TELEGRAMY WŁASNE „Kurjera Warszawskiego”.

Lwów 6-go kwietnia.

Najwięcej widoków wyboru na deputowanego do rady państwa w Kołomyi (na miejsce rabina Schreibera) ma znany lekarz krakowski, dr Warschauer. Część wyborców żydowskich zamierza głosować na dr Hermana Miesesa, adwokata wiedeńskiego, spokrewnionego ze znaną firmą bankierską we Lwowie.

Kraków 6-go kwietnia.

Umiarkowana partja żydowska w Krakowie agituje za wyborem na rabina tutejszego, w miejsce zmarłego Schreibera, przemyskiego rabina Schmelskesa.

Gdańsk 6-go kwietnia.

Wisła powyżej portu tutejszego Neufähr zalalałamy i groble. Wysłano pionierów i artylerję na pomoc zagrożonym miejscowościom. Mieszkańcy wsi okolicznych schronili się do Gdańska.

Wiedeń 6-go kwietnia.

Nowela szkolna przyjdzie we wtorek pod obrady w izbie deputowanych. Obliczają, iż w najgorszym razie otrzyma sześć głosów większości. Sesja rady państwa potrwa do Zielonych Świątek, poczem zwołane zostaną sejmy krajowe.

Wiedeń 6-go kwietnia.

Wiadomość o hojnych zapisach dobroczynnych barona Wertheima była przedwczesną. Zapisy na ubogich nieznaczne. Głównymi spadkobiercami są trzej synowie naturalni.

Budapeszt 6-go kwietnia.

Służący Majlatha, Pithely, został uwięziony, jako współwinnny w morderstwie. On to, spuszczał się z muru, spadł i nadwodził nogę. Znalezione u niego skrwawioną chustkę i koszulę.

Berlin 6-go kwietnia.

Cesarz Wilhelm zatwierdził wyrok śmierci na Conrada, który zamordował żonę i czworo dzieci.

Londyn 6-go kwietnia.

Fitzmaurice oświadczył w izbie gmin, iż rząd zatwierdził plan reform w Egipcie, wypracowany i w znanej nocy rozwinięty przez lorda Dufferina. Podatki nowe nie będą nakładane bez aprobaty zgromadzenia notablów. Z pożyczki czteromilionowej zostaną użyte trzy miliony na wynagrodzenie strat prywatnych, a jeden milion na koszt okupacji przez wojska angielskie.

Londyn 6-go kwietnia.

Pierwszy punkt programu kongresu iryjskiego w Filadelfji opiewa: Irlandja stanowi królestwo niepodległe; związek z Anglią zerwany; dla urzeczywistnienia tej myśli użycie środków gwałtownych jest dozwolone, jako jedyny, konieczny i do celu wiodący środek.

Londyn 6-go kwietnia.

Uwięziony w Birmingham nożownik Whitehead wyrabiał olbrzymie zapasy nitrogliceryny. Zabrane przez policję materiały wybuchowe wystarczyłyby na wysadzenie w powietrze całego Londynu. Inni aresztowani nazywają się Normann i Dalton. Ten ostatni wykonał zamach na Westminster. Doktor Gallagher był naukowym kierownikiem piwnic fabryki, dokąd z magazynu przez ukryty otwór prowadziła drabina.

Londyn 6-go kwietnia.

Po nad Tamizą urządzoną zostanie poprzeczna kolej żelazna 12 mil długości.

Cetynja 6-go kwietnia.

Odwiedziny księcia Aleksandra bułgarskiego zapowiedziano po świętach Wielkanocnych s. s.

Sofja 6-go kwietnia.

Parowiec „Gagarius” będzie utrzymywał stałą komunikację na Dunaju pomiędzy Widdyniem, Reni i ujściami Prutu.

Filipopol 6-go kwietnia.

Tutejszy rezydent rosyjski, Krebel, odjechał do Petersburga, zawiadamiając Aleko baszę, iż nieobecność jego będzie tylko czasową.

Nowy Jork 6-go kwietnia.

Iquique padło wezorem ofiarą strasznego pożaru. Tysiąc domów spłonęło.

TELEGRAMY GIEŁDOWE.

Berlin 6-go kwietnia godzina 5 m. 40 (notowania urzędowe giełdy).

Bilety banku rosyjskiego w tranza-

kejach natychmiastowych 202.80

Weksle na Warszawę 202.30

Weksle na Petersburg krótkoterminowe 202.20

Weksle na Petersburg długoterminowe 200.90

Bilety banku rosyjskiego na dosta-

wę w końcu miesiąca 203.25

Żyto w towarze gotowym 139.50

Żyto na dostawę 145.—

Berlin 6-go kwietnia, godzina 6 wieczór.

Uspokojenie giełdy dzisiejszej było bardzo słabe. Kursa wszystkich w ogóle wartości chyliły się ku niższe. Wartości spekulacyjne po parę marek na cenie utraciły.

Wyjątek stanowiły wartości rosyjskie, szczególnie pożyczki metaliczne. Przyczyną tego zwrotu była pogłoska, iż niezadługo ma być wypuszczoną nowa pożyczka rosyjska kolejowa (dla pokrycia deficytu kapitału kolejowego 137 milionów, *przyp. red.*). Emisja taka wpłynęłaby korzystnie na kursa wartości rosyjskich.

Słabe jednak i niechętnie uspokojenie giełdy, które przetrwało aż do końca zebrania nie pozwoliło na dalsze postępy i ruble niewielką tylko zwyżkę osiągnąć zdołały.

Paryż 6-go kwietnia, godzina 8 wieczór.

W tutejszych sferach giełdowych uważają konwersję renty pięcioprocentowej za stanowczo odłożoną.

Jak widzimy z powyższych telegramów, wartość rubla podniosła się w Berlinie o fenigów 30 w transakcjach gotówkowych i o 1/2 marki na 100 rs. w końcu miesięcznych.

Kursa te odpowiadają cyfrom 49.30 i 49.20 za 100 marek — bez kosztów tranzaacji.

Jeżeli pogłoska o nowej pożyczce sprawdzi się, spodziewać się należy dalszego polepszenia się kursów.

W Petersburgu dziś z powodu święta uroczystego zebrania giełdowego nie było. **J. Wł.**

Sprawozdanie z targu artykułów spożywczych.

Wezorem jak zwykle w piątek na rynkach panował ruch znaczny. Gospodynie zaopatrywały spiżarnie swoje i robiły obfite zakupy.

Mięso trzyma się ciągle w wysokich cenach a nawet eokolwiek ceny się podniosły o 1/2 do 1 kop. na funcie. Za polędwicę płacono 22 1/2 kop. za funt, pieczeń wołową t. z. „zrazówkę” 14, mięso z przednich części 13 kop., cielęciny z powodu licznej dostawy nieco taniej 13 kop. za funt; wieprzowina bez zmiany 16 kop., schab 18 kop.

Szynka wędzona kop. 25 za funt; kielbasy świeże w jatkach 20 kop., w sklepach 25 kop., owędzone 27 1/2 kop. za funt. Słonina 20 kop.

Prosięta żywe (średnie) 1 rs. 20 kop.

Ze zwierzęt dają się widzieć na targu zajace i kwiczoły. Ceny dosyć niskie. Zajac średni 1.50, kwiczołów para 25 kop.

Z drobiu najwięcej w obecnej porze na targu indorów, które sprzedają się po 3 rs. 50 kop. średnie.

Nabiał bez zmiany prawie. Śmietany kwarta dobrej 30, śmietanki 20; mleka świeżego 10 kop.

Masło solone funt 33 1/2, bez soli bardzo dobre w sklepach 40, u kolonistów których znaczna liczba masło na targ przywozi 35 kop.

Jaja dosyć tanie. Kopa 1.10 kop.

Grzyby suszone 75 kop. dobre, sliwki suszone 20 k.

Ryby ciągle w tej samej cenie: żywe 30, śnięte 12 kop. za funt — te ostatnie trochę drożej.

Śledzi kopa 1.20.

J. Wł.

NEKROLOGJA.

† Ś. p. Joanna z Tschirschnitzów **Szyborska**, przeżywszy lat 45, przeniosła się do wieczności dnia 5-go kwietnia r. b. W smutku pozostały mąż z dziećmi zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok w niedzielę, dnia 8 kwietnia, o godzinie 3-iej po południu, z kościoła św. Krzyża na cmentarz powązkowski. —1258—

† Ś. p. Aleksandra z Kreuschów **Jankiewicz** zmarła dnia 5-go kwietnia, przeżywszy lat 27. W smutku pogrążony mąż zaprasza krewnych i przyjaciół na wyprowadzenie zwłok dnia 8 kwietnia, w niedzielę, o godzinie 4-iej po południu, z mieszkania przy ulicy Miodowej nr 12, na cmentarz powązkowski.

MEBLE

do sprzedania bardzo tanio
z 5-u pokoi, bardzo mało u-
żywane. Chmielna № 52, lokalu № 8 wprost
Komory. 1155

MIESZKANIA

przy ulicy Włodzimierskiej № 9, wy-
kończony z komfortem, na parterze, 1 i 2 piętrze,
do wynajęcia od 1 Lipca 1883 r., zmiany w u-
rządzeniach, na żądanie mogą być wykona-
ne. Wiadomość na miejscu, lub u właściciela:
Chmielna № 18, mieszk. 8. 1112

Grunta z lasem pod Wille w Otwocku,

przy samej stacji i rzecze Świdrze, o 50
minut jazdy koleją od Warszawy, są
do sprzedania na morgi. Bliższa wia-
domość u reagenta Maciejewskiego, gdzie
i plany obejrzeć można. 1189

Zawiadomienie,

Niniejszem mam honor donieść, że przesta-
łem pełnić obowiązki Agenta dla Generalnej
Agencji St.-Petersburskiego Towarzystwa
Ubezpieczeń od ognia „Nadzieja” i że wyda-
na mi przez powyższą agencję w swoim cza-
sie nominacja z dniem dzisiejszym traci swo-
ją moc.—Józef Przedborski, Dzielnia 11b.

Podmajstrzy ciesielski

potrzebny jest zaraz.—Wiadomość: Chmielna
№ 62ab/1.—Jan Pandel. 1183

Do odstąpienia

od 1-go Maja trzyletni kontrakt dzierżawy
hotelu i restauracji, w bliskości foksalu 1-ej
klasy kolei żelaznej, w każde święto pociągi
spacerowe. Wiadomość Twarda № 16, w Pa-
tryce oet. 1165

Sala Resursy Obywatelskiej

W Sobotę dnia 7-go, w Niedzielę dnia 8-go i we Wtorek

10 Kwietnia 1883 r., o godz. 7 i pół wiecz.

PRZEDSTAWIENIE NADZWYCZAJNE

Z DZIEDZINY

Nowej Magji, Spirytizmu oraz Muzyki na aeolskiej harfie

PROFESSORA St. ROMAN,

Artysty licznych dworów w Europie.

CENY MIEJSC:

Bilet w 1-ch 4-ch rzędach Rs. 2 kop. 5 na ubogich
Bilet w następnych 4-ch rzędach Rs. 1 kop. 50 i 5 na ub.
Bilet w ostatnich rzędach numerowanych Rs. 1 i kop. 5 na ubog.
Wejście Kop. 50.
Pp. Studentei, uczniowie szkół gimnazjalnych placą za wejście kop. 30.
Zamówienia i sprzedaż biletów odbywa się od dnia dzisiejszego w kasie gmachu Re-
sursy Obywatelskiej, od godziny 10-ej rano do 8-ej wieczór i w sklepie galanteryjnym p.
Golinskiego pod filarami teatralnymi.
W Niedzielę dwa przedstawienia: 1-sze o godz. 4-ej i 2-gie o godz. 7 i pół. 951

PRZYBORY DO KOTYLJONA.

Wielki wybór **FIGUR** bardzo zabawnych, na 6, 12 i 18 par (od 60 k.)—**KOSTJUMÓW**
(od 60 k.)—**KUL ze śniegiem** (od 15 k.)—**POMARAŃCZÓW** (od 25 k.)—**PĄCZ-**
KÓW (od 30 k.) i **ORDERÓW** (od 2½ k.) — **W MAGAZYNIE FRANCUSKIM,**
ulica Hr. Barga № 16. 935

2 POKOJE

umeblowane, z fortepianem lub bez każdy z od-
zielnym wejściem, są do najęcia osobno albo ra-
zem.—Ul. Ordynacka № 2, w domu hr. Krasin-
skiego, na 3-m piętrze, mieszkania № 9. Wia-
domość w każdym czasie. 967

W każdym czasie
DWA LOKALE:
5 pokoi, kuchnia, pokój dla służby za 550 rs.
rocznie; 5 pokoi, kuchnia za 450 rs. Obydwa
mieszkania mogą być połączone w jedno.
Może być dodana stajnia i wozownia.
LETNIE MIESZKANIE:
4 pokoje, przedpokój, kuchnia za 200 rs.
w ogrodzie. Wiadomość ulica Bagatella № 6,
wprost pałacu Bagatella. 1106

Modniarka

zycząc sobie umieszczenia do kapeluszy, mo-
że znaleźć pomieszczenie w Magazyne stro-
jów, sukien i okryć damskich. Wystawa do-
brze się prezentuje, zarazem może być miesz-
kanie.—Niecała № 11, 1 piętro. 1188

Akuszerka A. P.

róg Krakowskiego-Przedmieścia i ulicy Ale-
ksandra № 16. ma pokoje z oddzielnym wej-
ściem dla osób spodziewających się słabości
i na czas dłuższy. 1140

Do odstąpienia zaraz lub od 1 Lipca 1883 r.

DZIERŻAWA

folwarku, ogólnej przestrzeni mórg 105, w
pszennej glebie, od Hrubieszowa wiorst 2. Wia-
dom. Ulica Krucza № 6, mieszk. 6, pierwsze
piętro od frontu. 1144

2 sklepy i 2 mieszkania

do wynajęcia od 1 Lipca r. b.—Ulica Nowo-
Senatorska № 5. 1148

Meble orzechowe

z kilku pokoi, b. tanio, do sprzedania razem
lub częściowo.—Złota 10, m. 15, lewa oficyna.

Akuszerka P. M.

b. akuszerka 1-ej lecnicy, przyjmuje **Osoby**
na słabość.—Świętojerska № 22, naprze-
ciwko Ogrodu Krasńskiego. 1136

Praktykant

gospodarczy z 2-u letnią praktyką **życzy**
przyjąć miejsce praktykanta, pisarza i t. p.
Biuro Komisowe Łuczyńskiego, Krakowskie-
Przedmieście № 6 naprzeciw S-go Krzyża. 949

PRZEWODNIK ADRESOWY.

ADWOKACI PRZYSIĘGLI.

Finkelhaus Adolf i Jan, Miodowa 6.

A P T E K I.

Eukaty B. dzierz. Soltykiewicza. Graniczna 10.

Karpiński W. Elekoralna 35.

Kucharzewski K. g. skł. wódr min. Senator. 11.

Sztejner F., apteka dwóch J. C. K. M.,

Krakowskie-Przedmieście 63.

Wenda i Wiorogórski, Krak.-Przedm. 47.

APTECZNE MATERIAŁY I SKŁADY FARB.

Liptec M., Graniczna 14.

BLAWATNE TOWARY.

Brüner Ludwik, Zel. Brama przy ogr. Saskim 2.

Gurtzman F., r. Zab. i Zel. Bramy 413a, ipl. tna.

Jarzębski L., Nowy-Swiat 57. Towary tanie.

Rosenberg Zabia, wpr. br. ogr. Sask. sklep N. 6.

Szyska i Ska. Zel. Brama, przy ogr. Saskim 2.

BROŃ I PATRONY.

Bekker K. i J., fabr. i skł. hurt. (znaczn. rab.

hurt.) i detal. Krak.-Przedmieście 38.

Stapf J., Nowy-Swiat 41, fabryka i strzelnica.

Ziegler Robert, fabr. i skł. hurt. (znaczn. wy-
bór. Znaczn. rabat hurtowy. Długa 29.

BUDOWNICZY, INŻENIEROWIE.

Breslauer Michał, Długa 23 (Eldorado).

CUKIERNIE.

Kwieciński E., Leszno 28, warsz. fabr. czekolady

Salis G., dawn. Ferrari, Plac Teatralny 7.

Zawistowski J., cukiernia i specjalna fa-
bryka cukrów i lodów, Plac Bracki.

CZYTELNIE.

Jeleński J., Nowy-Swiat 4, Bielańska 9.

Krankowski, Praga, ulica Targowa 155.

DENTYŚCI.

Idzikowski, Leszno 1, od godziny 10 do 6.

Neumark H., Długa 31, obok hot. Niemieckiego.

Neumark M., Tłomackie 9, dawn. Długa 31.

FORTEPIANY (fabryki).

Dütz Jan, Elekoralna 20, specjalnie pianina.

Hildt J., dawn. Antoni Hofer, Elekoralna 6.

FOTOGRAFICZNE ZAKŁADY.

Krajewski Wład., Krak.-Przedmieście 7.

FRYZJERZY I PERFUMERJA.

Szulc Teofil, Bielańska 7, hotel Krakowski.

GALANTERJA.

Brüner N. S. et Co., Hotel Europejski.

Benzei i Ska, Senatorska 20, dom Kaftala.

Dreys Jan, Senatorska róg Bielańskiej 16.

Kaniewski W., Senatorska 22, filja Senat. 6.

Straus A., Marszałk. 50a, zabawki i fajerwerki.

Wortman L., Wierzbowa 3, Miodowa 1.

GILZY (fabryki).

Ożarów et Co., Chmielna 4, wprost Belle-Vue.

GORSETY (fabryki).

Steiner Wilhelm, największa parowa fabry-
ka gorsetów. Świętokrzyska 24.

HAFTY SZWAJCARSKIE.

Górski A., Elekoralna 25, koronki, bawelny do
haftu i znaczeń, sprzedaż hurt. i detal. zina.

HERBATA (składy).

Wilenski L., Królewska 10, obok Giełdy.

JUBILERZY.

Arszagi Józef et Co., Wierzbowa 612 (n. 1).

Grodzicki Wacław, Krak.-Przedmieście 51.

Kalhorn A., Krakowskie-Przedmieście 77.

Korngold Naftal, Nalewki 10.

Radke G. i Zelisławski A., Miodowa 2.

Rosenband Stanisław, Nalewki 14.

KANTORY WEKSLU.

Neumark Gabriel, Miodowa 3.

KAPELUSZE (fabryki).

Dubrowitz Max, (słomkowe) Świętojers. 30.

Leonard, Miodowa 11, wyr. kraj. Ceny niskie.

Młodkowski Jan, Elekoralna 21, zagr. i kraj.

Truchlinski W., Marszałk. 65, kapel. i czapki.

Weigert T., Krak.-Przedm. róg Królewskiej wy-
borowe kapelusze krajowe i zagraniczne.

Weigert T., ulica Długa, róg Miodowej, najtań-
sze i najlepsze kapelusze krajowe.

Wilfert L., Senatorska 2, kap. zagranic. i kraj.

KSIĘGARNIE I SKŁADY NUT.

Gebethner i Wolff, Krak.-Przedm. 15.

Orgelbrand Maur., N-Swiat 67, Senators. 22.

Sennwald Gustaw, Miodowa 4.

KSIĘGI HANDLOWE (fabryki).

Bock Artur, Warszawska fabryka ksiąg
handlowych. Bednarska 8.

Haempel i Ehrling, Rymarska 8.

Kreusch Wilhelm, Zabia 4, główny skład
ksiąg buchaltaryjnych, istniejący od 1828 r.

Winkler M., Tłomackie 9, wyroby notesowe.

KWIATY (fabryki).

Eliza, Nowy-Swiat 67, kwiaty paryskie.

LAKIERY I FARBY OLEJNE (fabryki).

Karpiński i Leppert, Elekoralna 33.

LECZNICE DLA ZWIERZĄT.

Warszawska lecznica, Sienna 6a.

LITOGRAFJE.

Bukaty i Ska, lit. pośpieszna, Świętojerska 12a

Kohn Henryk, litogr. artyst., Elekoralna 3.

MASZYNY I ODLEWY (fabryki).

Berent T. i Adolph J., Wronia 33, Maszyny,
osie, sikawki, pompy, załuzje (okienne).

Gerlach i Co., Srebrna 8, maszyny pomoeni-
cze dla fabryk i rzemiosł.

MEBLE (magazyny).

Dzięgiełowski J., Świętokrzyska 8, zakłady
stolarskie, tapicerskie i roboty dekoracyjne.

Fitzke Wilhelm, Nowy-Swiat 30.

Frumkin Bcia, Rybaki 10, największy wybór
wszelkich łożek żelaznych, kołysek, me-
bli ogrodowych it. p., po cenach niskich.

Globus P., Krak.-Przedm. 54, wprost h. Sask.

Mursztyn A. r. Bielańskiej 8, nowe używ. dekor.

Otwiniowski T., Nowy-Swiat 38. Zakłady
stolarskie, tapicerskie i dekoracyjne,
oraz meble gotowe.

Piechowski i S-ka, Marszałk. 60, róg Placu
Zielonego, meble nowe i używane, dekoracje.

Rabong K., N-Swiat 60, nowe, uż. dekor. eg. 1845.

Załęski i Ska, Marszałk. 63, rob. dekoracyjne.

MUSZTARDA (fabryki).

Arthur & Co., fabryka parowa, Leszno 4.

Szwetzer A., parowa fabryka, Królewska 19.

NACZYNNIA KUCHENNE I GOSPODARSKIE.

Anderszewski W., Nowy-Swiat 44, filja Mar-
szałkowska 69, wyr. blaszane i trumny metal.

Bernstein A., Graniczna 9, meble żelazne.

Schroder E., plac Bankowy 31, róg Zabiej.

NICI I NORYMBERSZCZYŻNA.

Frybes F., Zabia 4, sklep. 10, galanterja i guziki.

Goldfluss M., Zabia 1, roboty kanwowe i galant.

Ludwig A., Senatorska 496, obok Penkali.

Klink A., Zabia 4, galanterja i guziki.

Rotter F. & Co., Zabia 7, Ponczochy i koronki.

Schiwuj H., N-Swiat 51, włóczki, rob. kanw.

Schreiber J., Zabia 3, wyroby pończosznice.

OBUWIE DAMSKIE (fabryki).

Blechschild Stanisław. Obuwie dam-
skie, Nowy-Swiat 58 i Czysa 2.

OGŁOSZENIA DO DZIENNIKÓW.

Rajchman i Frendler, Senatorska 18.

OPTYCY.

Berent i Plewiński, Krak.-Przedm. 65.

Bogdański K., Wierzbowa 4, b. hot. Angielski.

PIECIE.

Cohn & Leichtertritt, Orla 7, por. zagr. ko-
minki, majoliki, mozaik, post. z terakoty, rury glin.

Stalewscy A. E. (dawniej), Tamka 17.

PIÓRA STRUSIE (fabryki).

Gliwicz F., Senatorska 20, i fantaz., ceny niskie.

Sachs Emanuel, pierwsza warszawska fa-
bryka, Tłomackie 9, 1-sze piętro.

PISMA PERJODYCZNE (redakcje).

Słownik geograficzny, Długa 47.

Rola, wydawca J. Jeleński, Nowy-Swiat 4.

PIWO (składy specjalne).

Wiosłarskie, M. Stypieński i ska, Leszno r. Kar.

PLÓTNA I BIELIZNA (magazyny).

Galkowski L., Marszałk. 59a, róg Świętokrz.

Jankowski R., Krak.-Przedm. 15, dom Potock.

Józefi Ska, Elekoral. 5. Cenniki wysłać gratis.

POŃCZOSZNICZE WYROBY (fabryki).

Hachle Gustaw, Świętokrzyska 11.

POŚCIEL GOTOWA.

Chełstowski J., Czysa, hotel Europejski.

Jaworski Jan, Nowy-Swiat 67.

POWOZÓW (fabryki).

Berger Karol, Leszno 6, wprost Rymarskiej

Diermayer A., Leszno 35.

Geyer Henryk, dawn. Korycki, Leszno 26.

Mertel A., Leszno 21.

Loretz F., Leszno 24.

Kryniski Franciszek, róg Leszna i Orlej 19.

Michałowski P., Elekoralna 8, od Orlej 1.

Wernik Józefi syn, Orla 3.

POWOZÓW NAJEM.

Dąbrowski Ignacy, Chmielna 10.

Geyer, Leszno 26, lewa oficyna, 1-sze piętro.

Hegner J., Nowy-Swiat 51, dom hr. Stadnicki.

Hotel Europejski, Krak.-Przedmieście.

Hotel Paryski, Bielańska 9.